

5.792 Kč 40. h neodvedl Fridolínu V-ovi proto, že prodáv toto zboží rumunským podomním obchodníkům, prodejní cenu za ně dosud nedostal. Stížnost jest odůvodněna. Nálezací soud vychází z toho, že stěžovatel podle ujednání s Fridolínem V-em nebyl oprávněn, by zboží jemu do komise dané dále zcizoval na úvěr, a shledává již v tom, že stěžovatel přes to tak učinil, aniž firmě V. zboží toto ihned sám zaplatil, provinění stěžovatelovo ve smyslu § 183 tr. zák.

Tento právní názor je ve své všeobecnosti mylný. Jestli v povaze komisionářského poměru, že komisionář jest oprávněn zboží do komise mu svěřené prodati. Ovšem je při prodeji zboží jeho povinností, by peníze za ně stržené, jež jako svěřený statek nastupují na místo svěřeného mu zboží, odvedl komitentovi, pokud odpovídají cenám komitentem mu účtovaným; zadrží-li nebo spotřebuje-li peníze pro sebe, dopustí se, činí-li tak ve zlém úmyslu, t. j. u vědomí materiální protiprávnosti svého jednání, zpronevěry. Prodá-li však komisionář zboží mu svěřené na úvěr, neobdržel kupní cenu za zboží. Ta nenastoupila tudíž jako věc mu svěřená na místo svěřeného mu zboží a lze porušení svěřitelovy důvěry, jež jest podstatou zpronevěry, posuzovati jen s toho hlediska, zda již tímto prodejem na úvěr komisionář porušil svěřitelovu důvěru a učinil-li tak u vědomí protiprávnosti. Ve směru objektivním je toto porušení důvěry naplněno prodejem na úvěr, byl-li prodej na úvěr komitentem vůbec komisionářovi zakázán, po případě došlo-li ku prodeji sice beze zákazu komitentova, ale lze-li z okolností případu souditi, že se tak stalo proti intencím komitentovým. Ve směru subjektivním však lze i tu zpronevěru přičítati komisionářovi jen tehdy, je-li zjištěno, že při tom jednal v úmyslu, by komitent nedostal ani věc ani výtěžek za ni, neb aspoň s vědomím, že komitent jich následkem jeho postupu nedostane, čímž je pak naplněna složka vědomí protiprávnosti, pro zpronevěru u pachatele požadované. Není-li komisionáři při prodeji na úvěr zboží do komise daného aspoň toto vědomí dokázáno, je komitentovi jen soukromoprávně zavázán k náhradě škody z důvodu porušení smlouvy komisionářské.

S tohoto hlediska nálezací soud věc neposoudil a neučinil potřebných skutkových zjištění, takže odsuzující rozsudek je stížen zmatkem podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. právem vytýkaným.

Čís. 4892.

Ustanovení § 1 čís. 3 nov. čís. 3/1878 nebylo dosud změněno ani zrušeno; nestanovíc výsadu stavu advokátského, zabezpečuje především v z á j m u o b ž a l o v a n é h o ř á d n é p r o v e d e n í z m a t e č n í s t í ž n o s t i; n e t ý k á s e h o u s t a n o v e n í § 106 úst. list.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1933, Zm II 460/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání stížnost obžalovaného do usnesení krajského soudu v Olomouci ze dne 18. listopadu 1933, jímž byla zmatečná stížnost obžalovaného do rozsudku téhož soudu ze dne 11. září 1933 zamítnuta.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost obžalovaného byla zamítnuta soudem první stolice proto, poněvadž nevyhovovala požadavkům § 1 čís. 3 nov. k trestnímu řádu, nejsouc podepsána oprávněným obhájcem. Obžalovaný snaží se dokázati ve své stížnosti, jak to uplatňoval již ve svém podání, jímž odepřel dáti zmateční stížnost obhájcem podepsati, že zmíněné ustanovení novely k trestnímu řádu je zrušeno, ježto odporuje čl. 106 ústavní listiny, kterým se neuznávají výsady povolání. Má zřejmě za to, že se podpis obhájců na zmateční stížnosti vyžaduje v trestním řádu z důvodu výsad povolání advokátského, což prý odporuje zásadě občanské rovnosti před zákonem.

Stěžovatel je na omylu. Ustanovením § 1 čís. 3 nov. k tr. ř. má býti zabezpečeno především v z á j m u o b ž a l o v a n é h o řádné provedení zmateční stížnosti; proto žádá zákon, by zmateční stížnost, pokud obsahuje údaje s označením důvodů zmatečnosti uvedením skutečnosti, jež má býti důvodem zmatečnosti, byla podána buď do protokolu a n e b o v podání, které podepsal některý obhájce. V obojím způsobu je předpokládáno rovnocenné zajištění zákona odpovídajícího provedení zmateční stížnosti a měl obžalovaný na vůli, nechtěl-li použití při provedení zmateční stížnosti součinnosti obhájcovy, provést ji za součinnosti soudcovské do soudního protokolu. Zvolil-li však cestu písemného podání, byl nucen podrobiti se zákonným předpisům, které jsou dány pro tento způsob provedení zmateční stížnosti. Předpisy trestního řádu a novely k němu platí podle zákona ze dne 28. října 1918, čís. 11 sb. z. a n. v republice Československé, pokud nebyly novými zákony zrušeny nebo změněny. Předpis § 1 čís. 3 nov. k tr. ř. nebyl dosud změněn ani zrušen a netýká se ho zejména stěžovatelem dovolané ustanovení čl. 106 ústavní listiny, neboť nestanoví žádnou výsadu stavu obhájcovského, jak bylo již nahoře uvedeno.

Čís. 4893.

Odškodné podle § 576 tr. ř. přísluší osobě, která byla mylně zatčena a zadržena místo skutečného pachatele trestného činu, byť i řízení proti ní nebylo soudem formálně zastaveno; stačí, bylo-li zastaveno konkludentním činem.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1933, N IV 12/33.)

N e j v y š š í s o u d v trestní věci proti K. T. K. I. pro zločin podvodu o žádosti C. I. C. o náhradu za nevinně vytrpěnou předběžnou vazbu takto se usnesl: Žadateli C. I. C. přísluší náhrada za nevinně vytrpěnou předběžnou vazbu od 25. března do 6. dubna 1932 v celkové době 13 dní. Spisy se podle § 587 tr. ř. postupují ministerstvu spravedlnosti v Praze. Toto rozhodnutí budiž podle 3. odst. § 580 tr. ř. na náklad trestního paušálu uveřejněno v úředním listě a u místního úřadu v B., jako místa dočasného bydliště žadatelova.